

Nr 279.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående tullfri införsel av en telefonkabel; given Stockholms slott den 12 april 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att en svenska och danska telegrafverken gemensamt tillhörig telefonkabel, som upptagits från sitt förutvarande läge i Öresund samt tillfälligt införts till Danmark för rearmering och är avsedd att ånyo utläggas mellan Hälsingborg och Helsingör, må, i vad den avser Sveriges andel, i riket tullfritt införas.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 april 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre PALMSTIERNA,
 RYDÉN,
 UNDÉN,
 THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Thorsson anförde:

I skrivelse den 8 mars 1918 har telegrafstyrelsen anfört följande:

På grund av den starkt ökade telefonkorrespondensen mellan Hälsingborg och närbelägna städer, å ena sidan, samt Köpenhamn, å andra sidan, hade det visat sig nödvändigt att åvägbringa en ny förbindelseledning mellan nämnda städer. Då det emellertid på kabelsträckan Hälsingborg—Helsingör icke funnes några reservledningar, hade mellan svenska telegrafstyrelsen och danska telegrafdirektoratet överenskommelse träffats om utläggande å denna sträcka av en ny för Sverige och Danmark gemensam sjökabel. Därtill skulle användas en del av den gemensamma å sträckan Vedbæk—Hven och Hven—Hildesborg år 1863 nedlagda, under åren 1902 och 1904 kasserade telegraf-

kabeln, nämligen den år 1915 upptagna kabeln mellan Hven och danska kusten. Denna kabel hade emellertid för att kunna användas för telefoning måst rearmeras, och hade denna rearmering nu ägt rum i Danmark. Kabeln vore således nu färdig för utläggning.

Med anmälan härom hade telegrafstyrelsen i skrivelse den 23 februari 1918 hos generaltullstyrelsen anhållit, att tullkammaren i Hälsingborg måtte erhålla meddelande, att hinder för kabelnedläggningen icke mötte. I anledning härav hade av generaltullstyrelsen yttrande infordrats från nyssbemälda tullkammare, som därvid meddelat följande, från telegrafverkets linjedirektör i första distriktet inhämtade upplysningar.

Ifrågavarande kabel bestode innerst av en kärna av koppartrådar, utanpå vilken låge såsom isolerings- och skyddsmateriel i här nämnd följd guttaperka, hamplindning, järntrådsarmering och impregnerad juteomspinning. Hela längden av den till utläggning mellan Hälsingborg och Helsingör avsedda kabeln beräknades till omkring 4.9 kilometer, alltså omkring 2.45 kilometer för den del, som skulle utläggas å svenskt territorium. Vikten utgjorde 7.2 kilogram per meter, sålunda för den svenska delen omkring 17,640 kilogram. Reparationspriset vore ännu icke fastställt, men beräknades komma att belöpa sig till omkring 6 kronor 5 öre per meter, alltså för den svenska delen omkring 14,822 kronor 50 öre. Enligt de uppgifter om kabelns beskaffenhet, som stått att vinna, syntes densamma i tullbehandlingsavseende sannolikt vara hänförlig till tulltaxerubriken 915.

Till svar å telegrafstyrelsens förberörda hos generaltullstyrelsen gjorda framställning hade sistbemälda styrelse i skrivelse den 5 mars 1918 meddelat, att styrelsen i skrivelse till ovannämnda tullkammare förklarat, att tullbehandlingen av kabeln i fråga, i vad den avsåge Sveriges andel, finge verkställas å den plats, varifrån kabeln nedlades — således eventuellt jämväl å ort i Danmark — av en av tullkammaren därtill beordrad tjänsteman av högre grad under villkor:

att telegrafstyrelsen i god tid underrättade tullkammaren om platsen, varest och dagen, då arbetet med kabelns nedläggning komme att taga sin början;

att telegrafstyrelsen till tullkammaren avlämnade förbindelse att gälda den å den svenska delen av kabeln belöpande tullavgiften, därest framställning om tullfrihet för densamma icke bleve bifallen; samt

att telegrafstyrelsen gottgjorde alla av det nu lämnade medgivandet uppkommande kostnader.

Med vitsordande av riktigheten av de uppgifter angående kabelns beskaffenhet och priset för dess rearmering, som av telegrafverkets linje-

direktör i Malmö lämnats tullkammaren i Hälsingborg och av denna anförts i dess förberörda yttrande har telegrafstyrelsen i sin ovan förstnämnda skrivelse vidare anfört följande:

Såsom av det anförda framginge vore här fråga om en äldre, svenska och danska telegrafverken gemensamt tillhörig kabel, som i och för rearmering införts till Danmark och nu åter skulle nedläggas såsom en för de båda telegrafverken fortfarande gemensam egendom.

Kabeln hade på sin tid införts tullfritt till Sverige. Först under år 1911 hade nämligen dylik kabel belagts med tull. Vid sådant förhållande syntes någon tullavgift nu icke böra erläggas för kabelns återinförande till Sverige.

På grund av det anförda har telegrafstyrelsen hemställt om avlåtande av proposition till riksdagen i syfte att omförmälda kabel må, i fråga om svenska delen av densamma, få i riket tullfritt införas.

Efter remiss har generaltullstyrelsen den 21 nästlidna mars avgivit utlåtande, därvid styrelsen beträffande tullavgiften för ifrågavarande telefonkabel hänvisat till en å styrelsens revisionsbyrå utfärdad attest, utvisande, att tullavgiften för den svenska delen av kabeln utgjorde:

beräknad enligt tulltaxerubrik 915 efter 15 öre per kilogram å 17,640 kilogram..... kronor 2,646: —,

beräknad enligt § 9 mom. 1 tulltaxeförordningen efter 15 procent å reparationskostnaderna, kronor 14,822: 50,..... kronor 2,223: 38.

För egen del har generaltullstyrelsen, under erinran hurusom tullfrihet i ärende av enahanda beskaffenhet med det nu förevarande år 1914 av riksdagen beviljats, förklarar, att från styrelsens sida intet vore att erinra mot bifall till telegrafstyrelsens framställning.

Det av generaltullstyrelsen återopade riksdagsbeslutet har till Kungl. Maj:t anmälts genom riksdagens skrivelse den 22 september 1914, (nr 272), vari riksdagen, med anledning av Kungl. Maj:ts framställning (proposition nr 244) förklarar, bland annat, att riksdagen medgivit, det en för anordnande av direkt telefonförbindelse mellan Sverige och Tyskland avsedd undervattenstelefonkabel finge, i vad Sveriges andel avsåges, i riket tullfritt införas.

I anslutning till vad myndigheterna anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen medgiva,

att en svenska och danska telegrafverken gemensamt tillhörig telefonkabel, som upptagits från sitt förutvarande läge i Öresund samt tillfälligt införts till Danmark för rearmering och är avsedd att ånyo utläggas mellan Hälsingborg och Helsingör, må, i vad den avser Sveriges andel, i riket tullfritt införas.

Till denna departementschefens, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bil. litt. . . . till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Hans v. Arnold.